

тим дивуючися від чиндофажії у північній півці, яким не відповідає
занятій 9 донаторів УДА під час цього турніру. УДА є більшими
бюджетами, ніж інші федерації, але вони не мають засобів
для підтримки та розвитку спорту.

СКЛАДИ КОМАНД:

«НИВА»
(Вінниця)

«СПАРТАК»
(Житомир)

Старший тренер

майстер спорту
О. О. Томах

Тренер

В. В. Грозний

Воротарі:

М. Загоруйко
А. Дейнека

Захисники:

Б. Карпиловський
В. Яцишин
С. Руденко
О. Лех
В. Чернецький

Півзахисники:

Ю. Савенко
Я. Заяць
В. Бобилев
П. Касанов м/с
В. Сорокін
О. Кабаченко
І. Булгаков
В. Рудий

Нападаючі:

І. Буловчак м/с
С. Морозов м/с
О. Бондарчук
В. Вінник
Е. Бурхан

Начальник команди

майстер спорту
В. І. Котляренко

Старший тренер

О. О. Іщенко

Воротарі:

І. Рутковський
С. Страшенко м/с

Захисники:

С. Єрмаков
Ю. Стрихарчук
В. Мудрий
А. Пужаенко
Р. Крищишин
В. Хруслов
Ю. Кокоткін
С. Груніцький

Півзахисники:

С. Баран
І. Ряшко
А. Желтоносов
Я. Яцишин
А. Лапін
А. Штефуца

Нападаючі:

В. Шишков
Ю. Леонов
В. Сенюш

До уваги уболівальників: 5-15-33 — це телефон автоматичного секретаря, який дає оперативні відповіді про результати чергового туру. 17 вересня футболісти вінницької «Ниви» приймають динамівців з Білої Церкви.

СТАДІОН ЛОКОМОТИВ

ФУТБОЛ

14 вересня
1988 року

51

ЧЕМПІОНАТ
СССР

«НИВА»
(Вінниця)

«СПАРТАК»
(Житомир)

Початок о 19 годині

1988

СЬОГОДНІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ:

«Шахтар» (Г.) — «Кристал»	«Ворскла» — «Нива» (Тр.)
«Маяк» — «Зірка»	«Нафтогаз» — «Буковина»
«Поділля» — «Динамо»	«Десна» — «Закарпаття»
«Авангард» — «Торпедо» (Лц.)	«Дніпро» — «Прикарпаття»
«Кривбас» — «Суднобудівник»	«Чайка» — «Новатор»
«Шахтар» (Пг.) — СКА (Од.)	«Океан» — «Торпедо» (Зп.)

ЗНАЙОМТЕСЬ, СУПЕРНИК «НИВИ»:

«СПАРТАК» (ЖИТОМИР)

Команда майстрів міста Житомира була створена в 1959 році на базі обласної ради ДСТ «Авангард». З 1960 року честь міста в першості СРСР захищала команда «Полісся», яка представляла орденоносне спортивне товариство «Спартак». З 1967 по 1976 рік команда виступала під назвою «Автомобіліст». З 1977-го Житомир в першості СРСР з футболу серед команд майстрів другої ліги представляє «Спартак».

У 1962 році житомиряни посіли друге місце в зоні, але в фіналі були тільки п'ятими. Більш успішно виступала команда в 1964 році — перше місце в зоні і третє в фіналі чемпіонату республіки.

Найбільшого успіху в класі «Б» житомиряни домоглися в 1967 році. Вони посіли перше місце в своїй зоні, а потім у фіналі за звання чемпіона України знову були кращими. «Автомобіліст» завоював путівку до класу «А», а 16 гравців отримали звання майстрів спорту СРСР.

За дев'ять сезонів у класі «Б» (1959—1967 рр.) і в другій лізі (1971—1987 рр.) команда провела 865 матчів: 362 перемоги, 251 нічія, 252 поразки, різниця забитих і пропущених м'ячів 1048—777 = +271.

Всього за час виступів у чемпіонатах СРСР з футболу (1959—1987 рр.) команда провела 1196 матчів: 514 перемоги, 332 нічії, 350 поразок, різниця забитих і пропущених м'ячів 1465—1073 = +392.

Кращий бомбардир команди (1968—1987 рр.) Володимир Шишков, на його рахунку 130 м'ячів, Євген Наумов забив 66, Юрій Несміян — 49, Микола Васютін і Володимир Чирва — по 48, Микола Батюга — 40, Степан Баран — 39, Ярослав Яцишин — 38. Рекордсмен клубу за один сезон — Володимир Шишков — 30 м'ячів (1987 р.). Найбільшу кількість матчів за команду провів Сергій Єрмаков — 361.

Великих успіхів домоглися житомиряни в кубкових поєдинках. У 1969 році, перемігши в 1/16 фіналу Кубка СРСР донецький «Шахтар» — 1:0, «Автомобіліст» в 1/8 фіналу зустрівся в Москві з ЦСКА, тільки в повторному матчі успіх був на боці досвідчених армійців — 0:0 і 1:0. В 1970 році в 1/16 фіналу житомиряни здійснили гідний опір московському «Динамо» — 0:0 (в Москві) і 0:1. «Автомобіліст» був першим володарем Кубка України (1972 рік), перемігши в фіналі (в додатковий час) донецький «Шахтар» — 1:0. В 1974 році він виступав в фіналі Кубка, але програв сімферопольській «Таврії», в 1976 році команда дійшла до півфіналу.

Всього на Кубок України житомиряни провели 21 матч: 12 перемог, 1 нічія, 8 поразок, різниця м'ячів 29—22 = +7. Найкращий бомбардир у кубкових турнірах — Микола Васютін — 7 м'ячів.

Житомиряни мають досвід виступів у міжнародних товариських матчах. З 1959 по 1987 рік вони провели 43 зустрічі: 27 перемог, 9 нічей, 7 поразок, різниця м'ячів 114—56 = +58. Іх суперниками були футбольні команди Ірака, Польщі, Фінляндії, Болгарії, Індонезії, Ірана, Румунії, Лівана, В'єтнама, НДР, Угорщини, Марокко, Куби, Чехословаччини, КНДР, Італії, Данії, ФРН, Лаоса, Того.

Житомирська команда виходила чимало висококласних гравців. Серед них: В. Банников, М. Форкаш, А. Дегтярьов, А. Пузач, С. Круліковський, А. Шепель, В. Журавський, А. Боговик, Л. Ткаченко, І. Талько та інші.

ОЛІМПІЙСКИМ КУРСОМ

Офіційно футбол уперше увійшов до програми Паризької Олімпіади 1900 року. Але ще за чотири роки до цього в Афінах учасники і глядачі познайомилися з цим видом спорту. Збірні Данії та Греції провели показову зустріч, в якій гості здобули легку перемогу з рідкісним на сучасні мірки рахунком — 9:0. Відтоді футболісти Данії регулярно беруть участь в Олімпійських іграх, маючи на своєму рахунку чимало досягнень. Тричі (в 1908, 1912, 1960) збірна цієї країни була срібним призером, а в 1948 році здобула бронзові медалі.

Найчастіше золоті медалі вигравали англійські та угорські спортсмени. Але, якщо британці домінували на зорі олімпійського руху (1900, 1908, 1912), то триумф угорців припадає на пізніший час (1952, 1964, 1968), коли футбол зажив величезної популярності і перемагати стало не тільки почесно, але й важко. На Олімпіадах, як правило, золоті медалі здобували європейські команди. Але є і винятки. Двічі перемагали уругвайці (1924 і 1928). Олімпід підкорювали також канадці (1904), бельгійці (1920), італійці (1936), шведи (1948), югослави (1960), поляки (1972), футболісти НДР (1976), ЧССР (1980) і Франції (1984).

Є що згадати і радянським футболістам. Іхній дебют 1952 року в Фінляндії вдалим не назвеш, але вже тоді наша команда показала і характер, і волю: до перемоги, і високий рівень майстерності. Уроки Хельсинської Олімпіади і досвід, набутий там, не пропали даремно. Через чотири роки в Мельбурні пришло свято і на нашу вулицю. Фінальний поєдинок з давніми суперниками — югославами проходив з перевагою наших хлопців. А «золотий» м'яч забив А. Ільїн. Золоті медалі одержали Лев Яшин, Борис Кузнецов (обидва — «Динамо» М.), Анатолій Башашкін, Михайло Огоньков, Анатолій Масльонкін, Ігор Нетто, Борис Таушин, Анатолій Ісаєв, Микита Симонян, Сергій Сальников, Анатолій Ільїн (усі — «Спартак»).

Після того фіналу ще тричі піднімалися на п'едестал пошани посланці Країни Рад — у Мюнхені, Монреалі і Москві вони здобували бронзові медалі.

Наступний футбольний турнір, який розпочнеться через кілька днів, стане унікальним, бо вперше до нього допускаються як любителі, так і професіонали. Введено лише віковий ценз (гравці мають бути не старші 23 років).

Крім того, командам Європи та Південної Америки не дозволяється використовувати гравців, які виступали в матчах останнього чемпіонату світу.